

de sidste 5-6 år virkelig har forandret sig grundlæggende til at være en aktionerende organisation.

Til hr. Holger K. Nielsen vil jeg gerne sige tak for bemærkningerne om det stille, forebyggende arbejde. Det er ærgerligt, at det aldrig når pressen. Også i dag er der ingen presse til stede. Det er et forebyggende arbejde, som er så centralt for Europas sikkerhed i de kommende år, og som vi jo alle i Europa satser på skal være den måde, vi skal håndtere vores sikkerhedsproblemer på. Og derfor var jeg glad for bemærkningerne og er helt enig i de bemærkninger, hr. Holger K. Nielsen kom med.

OSCE's kapacitet også til at håndtere Kosovo, inden den militære NATO-aktion gik i gang, må jeg også sammen med hr. Holger K. Nielsen erklære mig enig i. KVM-missionen, altså de civile observatører, der var der, spillede en fantastisk rolle. Det var ærgerligt, vi ikke kunne komme længere ad den vej. Men det var et forsøg, som var godt, og man må håbe på, at vi også i andre situationer kan få regeringerne til at styrke deres indsats her, ikke bare at proklamere, men reelt også at levere den styrke, den muskel, der skal til for at bruge det forebyggende arbejde i den sikkerhedspolitiske sags tjeneste.

Med hensyn til Tjetjenien vil jeg blot sige, at OSCE's rolle her jo kan gå hen og blive en vigtig del, ikke med hensyn til at operere i Tjetjenien, for russerne har jo valgt deres løsning, men det, som kan gå hen og blive OSCE's rolle, er sammen med Rusland at få en forebyggende rolle i Kaukasus-regionen. Noget af det, jeg selv havde det privilegium at få lejlighed til at diskutere med Putin i den time, jeg snakkede med ham, var bl.a.: Hvad kan vi gøre for, at OSCE kan spille en forebyggende, aktiv rolle i Kaukasus som region? Lige så vel som vi ikke kan løse Kosovoproblemet isoleret, så kan vi heller ikke løse Tjetjenienproblemet isoleret. Det kan vi ikke, fordi det er grænseoverskridende fænomener, vi har med at gøre her, og derfor skal der internationalt samarbejde og internationale garantier til, hvad angår de løsninger, der skal findes i det område.

Putin er positiv over for det, så det bliver spændende at se, hvad han vil bruge sin præsidentkasket til, om han virkelig også her vil sætte ind i et samarbejde med det internationale samfund. Han var meget positiv over for OSCE som idé og som apparat og er klar til at bruge det.

Hr. Kim Behnke vil jeg gerne takke for de anerkendende ord om OSCE som organisation og som sikkerhedspolitisk instrument og for de personlige, venlige bemærkninger.

Hr. Søren Søndergaard fortjener også en tak for den opmærksomhed, han rejser om, at ministerdelen fungerer utrolig godt. Der er en beslutsomhed her i OSCE, som er fraværende i Europarådsdelen, men den er til gengæld synlig og beslutsom i OSCE-delen, og det styrker organisationens arbejde.

Parlamentarikerforsamlingen er det svage led. Jeg deler helt den opfattelse. Der skal mere tryk på, og der skal mere energi på, så vi kan få et mere normalt, balanceret forhold imellem ministerdelen og parlamentarikerdelen. Der skal køres tættere på. Nu har jeg, vil jeg sige, fået lejlighed til inden for den sidste uge at få tilslutning til at få etableret et kontor for den parlamentariske del i Wien, i Hofburg, så man sidder tæt på, hvad der foregår nu i Wien, så dan at den parlamentariske forsamling kan agere med samarbejde og med stærk, tæt opfølgning af, hvad det er, ministerdelen drøfter.

Det, der er behov for, er en diskussion af den fremtidige finansiering af den parlamentariske forsamling, den fremtidige indflydelse på beslutningerne i OSCE. En dialog om de samlede ressourcers anvendelse i OSCE. Hvad angår brug af ressourcer og personel, er parlamentarikerforsamlingen på sidesporet endnu. Den har vi som danske parlamentarikere og ikke mindst den danske regering en opgave i at være med til at styrke.

Endelig vil jeg takke for bidragene, først og fremmest ministeren for redegørelsen og hans indlæg, og derefter kollegernes opbakning til, at denne forespørgsel kan ende med en deltagelse, hvor der er så bred opslutning til vedtagelsen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Mere af hensyn til referatet vil jeg godt lige komme med en bemærkning til fru Helle Degns anvendelse af Madeleine Albrights billede om »The Triple Crown«, for jeg synes jo, at der er et led, der mangler dér.

Man kan diskutere NATO og EU osv., men der burde for alle være et led, der manglede, og det er Europarådet. Det er jo ikke tilfældigt, at USA glemmer Europarådet, men vi er enige om, at ministerdelen i Europarådet ikke fungerer særlig aktivt. Det er vi fuldstændig enige om, men når det gælder om at forsvare menne-